

AASIEN VANHAIN- KODISSA AIKA PYSÄHTYY

21-28.2.2004

KYPROS (LARNAKA, LIMASSOL, GERMASOGEYA, VOUNI, KOURION)

Koulun maantiedontunnilla opittiin hyvissä ajoin ne maat, joiden kartta on kuvattuna niiden lipussa. Euroopan ainoa tällainen oli tuohon aikaan Kypros – nyt joukkoon on tullut myös Kosovo.

Laskeuduimme Larnakan kentälle ja jatkoimme siitä bussilla Limassoliin. Hotelli Estella ** sijaitsi kahden vilkasliikenteisen kadun kulmassa, mikä takasi, että meteliä riitti öisinkin.

Turistikausi ei vielä ollut alkanut, joten sää oli melko viileä ja tuulinen. Rantojakaan ei ollut siivottu ihmisten vähyden vuoksi. Kreikan mytologian mukaan kauneuden ja rakkauden jumalatar Afrodite syntyi meren vaahdosta Kyproksella – mitä ei kyllä heti olisi us-

konut, kun katseli ympärilleen! Saari kuitenkin pyhitettiin hänen palvonnalleen, joten yritimme nähdä kauneutta myös hiekan tupakka-askeissa. Ainoa laulu, jossa muistimme viittauksia Kyprokseen oli **Bellmanin** *Hör i Orphei drängar*, jossa juodaan kyproksenviiniä.

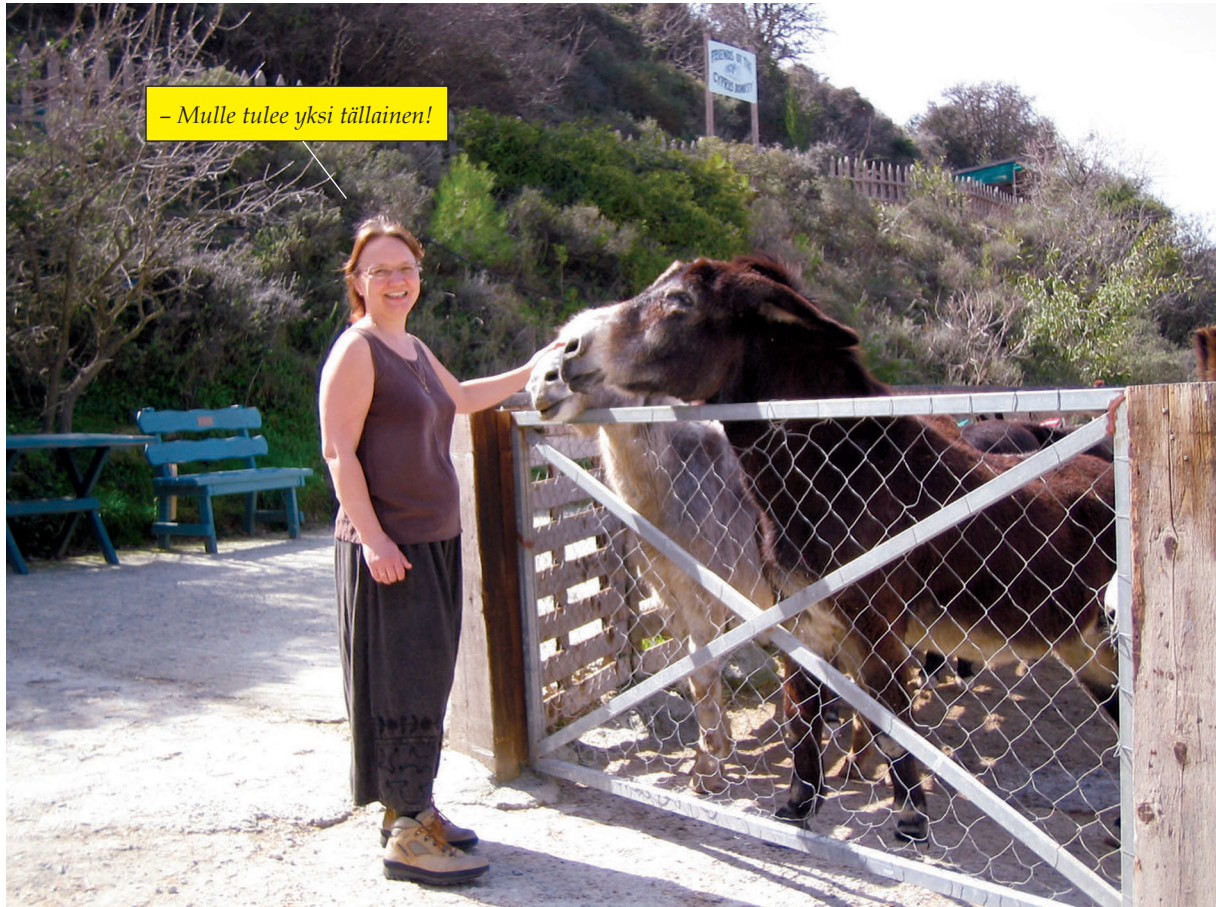
Kyproksella on värikäs historia. Sitä ovat hallinneet useat eri kansat, joista jokainen on jättänyt oman jälkensä kulttuuriin. *)

Hotellin lähellä virtasi kapea jokipahana, jonka rannoilla kävimme lähes joka päivä tiirailemassa tipuja. Pikkulintuja ja kahlaajia oli jonkin verran, mutta muuten oli aika hiljaista. Heli oli jostain lukenut, että kauepana vuoristossa olisi ”eläkkeelle vetäytyneiden aasian lepokoti”, joten sellaista ihmettä piti tietenkin lähteä katsomaan!

Menomatalla pysähdyimme idyllisessä *Germasogeyan* kylässä, jossa aika tuntui pysähtyneen. Pienessä, parin pöydän ja tuolin kulmakahvilassa tuli juttelemaan suomalainen mies, joka kertoi muuttaneensa tänne jo 20 vuotta sitten – miesystävänsä kanssa.

*) Kypros on Sardinian ja Korsikan jälkeen Välimeren kolmanneksi suurin saari. Sen eteläosa on Kyproksen tasavallan hallitsema ja kreikkalaisten asuttama, kun taas pohjoisranta on Turkin miehittämä.

Paikallisten neuvojen avulla aasipaikka löytyi helposti. Tunnin bussiköröttely vei meidät Troodos-vuoristoalueen juurelle Vounin kylään, jossa mylvi kaamea määrä pitkäkorvaisia kavioveikkoja! Täällä viiniviljelmien ja appelsiinipuiden lomassa eläkepäiviään vietti 120 aasia.

Brittipariskunta **Mary** ja **Patrick Skinner** perustivat vuonna 1994 tämän lepokodin työstään uupuneille ja kaltoin kohdelluille aaseille. Sittemmin Skinnerit ovat itsekin jääneet eläkkeelle, ja työtä on jatkanut niin ikään brittiläinen *The Donkey Sanctuary*.

Aaseihin tutustumisen ja niiden taputtelun lisäksi kävijät voivat adoptoida oman aasin. Joku omi itselleen juuri *Herculesta*, hieman punkkarimaisen harjan omaava vikuripäätä, jonka levottomalle ja välistä röyhkeällekin käytökselle löytyy biologinen selitys: Herculeen emo kuoli synnytyksessä, ja siitä lähtien aasi on ollut ihmisten hoidossa. Kuusivuotias otus ei siis vieläkään tiedä olevansa aasi.

Paluumatkalla aistimme historian siipien havinaa *Kourionin* 2000 vuotta sitten rakennetun amfiteatterin raunioilla.

*Uriah Heepin Ken Hensley
pyysi nimmaria!*

© Timo-Jussi Kyyrö

Hetikohta matkan jälkeen soi puhelin: langan toisessa päässä oleva ystäväni **Timo-Jussi Kyyrö** meni suoraan asiaan:

*– Sähän oot soitettu haitarilla **Uriah Heepin** July mornin-gia? Mulla sattuu olemaan sisäpiiritietoa, että laulun säveltäjä **Ken Hensley** on tulossa huomenna Tavastia-klubille konsertoimaan ja pistäytyy sitä ennen Fredan "London Pub-bissa" kaljalla. Voisitko ajatella, että...*

No totta helvetissä voisin ajatella! Hankkiuduin siis hyvissä ajoin paikalle. Kun stara sitten joskus puoli kymmenen maissa ilmestyi nuoren espanjalaisvaimonsa kanssa publiin, aloin vedellä muina miehinä toivottua piisiä...

Hölmistyneen oloinen urkuri yritti selvittää, mistä musiikki tuli, mutta kymmenet fanit piirittivät hänet nimikirjoituslehtiöineen. Siinä hässäkässä meni parikymmentä minuuttia, missä ajassa ehdin lurauttaa vielä *Easy livingin, Look at yourselfin, Love machinen,*

Stealingin ja Gypsyn! Hensley vilkuili minuun päin ja hymy leveni sitä mukaa, kun keksin uusia kappaleita.

Vihdoin kaikki olivat saaneet nimmarinsa ja olin jonon viimeisenä siirtymässä tähden luo. Ehdin toivottaa hänet tervetulleeksi Helsinkiin ja kehua nuorikon silmiä, kun tämä takavuosien idolini naurahti:

– I don't give you my autograph... you give me yours!!

Parin viikon kuluttua samainen Kyyrö käski käymään Hensleyn kotisivuilla:

"...then I had to run to do press and radio, grab a shower, back to the venue to collect Monica and off with Tapio to The London Pub to meet everyone before the show, sign stuff and be entertained by a gentleman playing my songs on his accordion!! Back to the venue and..... show time!!"